

Variation-av-parameter-metoden ZC 4.6

Lösning av inhomogen ekvation med hjälp av den fullständiga lösningen till motsvarande homogena ekvation.

Låt

$$y_h = c_1 y_1 + c_2 y_2 + \dots + c_n y_n$$

vara den allmänna lösningen till

$$y^{(n)} + a_{n-1} y^{(n-1)} + \dots + a_1 y' + a_0 y = 0.$$

Väljer man funktioner

$$u_1(x), u_2(x), \dots, u_n(x),$$

så att

$$\begin{array}{cccccc} y_1 & y_2 & \dots & y_n & u_1'(x) & 0 \\ y_1' & y_2' & \dots & y_n' & u_2'(x) & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ y_1^{(n-1)} & y_2^{(n-1)} & \dots & y_n^{(n-1)} & u_n'(x) & f(x) \end{array} = \begin{array}{c} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ f(x) \end{array},$$

så kommer

$$y_p = u_1 y_1 + u_2 y_2 + \dots + u_n y_n$$

att vara en partikulärlösning till

$$y^{(n)} + a_{n-1} y^{(n-1)} + \dots + a_1 y' + a_0 y = f(x).$$

Koefficienterna a_0, a_1, \dots, a_{n-1} och f förutsätts vara kontinuerliga funktioner av x i det betraktade intervallet.

Superpositionsegenskaper: (ZC 8.1)

- X_1 och X_2 lösningar till (H)
 $X = c_1X_1 + c_2X_2$ lösningar till (H) för godtyckliga konstanter c_1 och c_2 . (Th 8.2)
- X_1 och X_2 lösningar till (A)
 $X = X_1 - X_2$ lösning till (H).
- Om (H) har *reella* koefficienter:
 $X = U + iV$ (U och V reella) en komplex lösning till (H)
 U och V lösningar till (H).

Lösningmängdernas struktur: (ZC 8.1)

- Allmän lösning till (H): (Th 8.5)

$$\mathbf{X}_h = c_1\mathbf{X}_1 + c_2\mathbf{X}_2 + \dots + c_n\mathbf{X}_n,$$

där $\mathbf{X}_1, \mathbf{X}_2, \dots, \mathbf{X}_n$ är n st *linjärt oberoende* lösningar till (H) och där c_1, c_2, \dots, c_n är godtyckliga konstanter.

- Allmän lösning till (A): (Th 8.6)

$$\mathbf{X} = \mathbf{X}_p + \mathbf{X}_h$$

där \mathbf{X}_p är någon (vilken som helst) lösning till (A) och \mathbf{X}_h är den allmänna lösningen till motsvarande homogena ekvation.

**En lösningsmetod (*egenvärdesmetoden*) för
homogena system med konstanta koefficienter
(ZC 8.2)**

Metoden bygger på ansatsen:

$$X = k e^{\lambda t},$$

där k är en konstant vektor $\mathbf{0}$ och λ en konstant skalär (reell eller komplex).

Ansatsen leder till följande villkor på λ :

$$\det(A - \lambda I) = 0,$$

dvs. till polynomekvationen

$$\begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} - \lambda & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} - \lambda \end{vmatrix} = 0$$

(*Egenvärdesekvationen, karakteristiska ekvationen, λ -rötterna kallas egenvärden.*)

Och följande villkor på \mathbf{k} :

$$(\mathbf{A} - \mathbf{I})\mathbf{k} = \mathbf{0}, \text{ dvs.}$$

det linjära ekvationssystemet

$$\begin{array}{cccccc} a_{11} - & a_{12} & \dots & a_{1n} & k_1 & 0 \\ a_{21} & a_{22} - & \dots & a_{2n} & k_2 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} - & k_n & 0 \end{array} = \dots$$

(\mathbf{k} -lösningarna $\mathbf{0}$ kallas *egenvektorer*).

Med hjälp av egenvärdesbestämningar kan alltid n st linjärt oberoende lösningar till (H) bestämmas.
Typiska exempel:

(i) ZC 8.2, ex. 2 (reella enkla rötter till egenvärdesekvationen),

(ii) ZC 8.2, ex. 6 (icke-reella enkla rötter till egenvärdesekvationen),

och de mera ”ovanliga” fallen:

(iii) ZC 8.2, ex. 3 – 5 (multipla rötter till egenvärdesekvationen).